

ΤΡΙΤΗ 31 ΜΑΪΟΥ 1932.--ΑΡΙΘ. 100

ἄος τῆς οὐγῆς αὐτῆς ἐν τοῦ
τῆς τιμῆς... προδραβεῖ γὺν νὰ
βάλῃ τοὺς νόμους καὶ τὸ πολ-
τῆς Χώρας...
Ἡ ὀλιγαρχία τοῦ 1924, κατὰ τὸν
Στρατηγόν, ἦτο ὁ τιμὸς τῆς Πατρίδος

Ποιήεις καὶ ὁμοκλήσεις πλῆθος
 ἢ οὐ προδοθέντες ἀπὸ τῶν βασιλέων
 ἀναγίνωσκον στρατιῶται μᾶς, οἱ ἀπολο-
 τῶν τῶν Πλαστήριον οἱ ἐγκαταλείψαν-
 τιν ἡμᾶς ἵππων τελευταῖοι ὅλ-
 κατόνιν ἄρτιον καὶ ἐπικὸν μαχῶν
 τοῦτον. Τὸ πολέμιον δὲ τῆς χο-
 ῖοις καὶ φυγῆς προσεπαύσαν
 ταβήλων ἦτο ἡ Ἀπολυταρχική Ἐ-
 νός παραφρονος.

ΧΑΡΑΚΤΗΡΩΝ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Καὶ προχωροῦν δ ὁ Στρατὴς εἰς
 νύφιστος του: α' Ἀποδείξει-λέγει πε-
 συμπολίτας-διὰ τὸν ψφροβόλο
 δὲ ἐπιτρέψει εἰς τὸν νύφιστος
 κτην ἐπικροτούμενον τῶν ἑθνικῶν

ῥών ἡ ἀναγκὴν τοῦ πολιτεύου ἐκείνης
 Σφίγγεται κίερινον ψηφοδέλιον. Ἄ
 σετε καὶ οὗς ἐπακούουσιν. Ψηφίσας
 ἡ ευαγρία. Ὅχι· ὁ μιλιταρισμὸς
 οὐστέρως τῆς ἐλευθερίας μας.
 Ὁ «τυχοδουκίας» ἦτο πάλιν ὁ
 ἰδιώτης ἥρος Πλαστήρας, ἡ «ευνοία
 καὶ ὁ ἐπιλατρισμὸς» ἦτο ἡ λαοσ
 φανότατος ἡ ὅποια κἀνέυε τοῖς
 σιγα τὴν Πλῆθμωζυκὴν καὶ ἐπα
 εἰς τὴν Ἑλλάδα τοῦ ἀρχαίου της πα
 τὴν Διμοκρατίαν.
 Μετὰ οὗτω ἐπὶ ἀπὸ τὸ μανιφέ
 ἔρχεται ὁ κ. Γ. Στρατηγόπουλος, ἀφ
 νῆν βλάς τὰς βῆρας καὶ τὰς συκο
 τοῦ μανιφέστου, καὶ τοὺς ἀφ' οὗ
 τοὺς «τυχοδουκίας» καὶ τὰς «
 νίας» καὶ τοὺς «ἐπιλατρισμὸς»
 β-λλ-3. ἔλλορ, ἀφ' οὗ τὸν Α

ρικής ως άλλος «εργαζόμενος» τινός, που σπουδάζει και μάστιγα με μία μορφή προς την πολιτική ήθική; τήν κατάλληλην» δήλωσαν, την «Πρόκειται να εξαρροσθή» γάκον διδύμα, «όποτε δεν είνε τον να κατέλθω ως ανεξάρτητος υποψηφίον»! «Άνθρωποι είνε δύμειον και ανεγνωρισμένον ποκόμην»!

Όταν δ' «Αλιανέξ Σορέλ ήρώα μαζέται χαρηνική εις την πολιτικήμ ειγν δοσιλός υπ' όψει του παραιοπρός τόν άνωτέρω πολιτικούς χαρην

ΑΔΥΝΑΜΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΥ

Φινεται οτι ο κ. ι. Στρατηγος
αυτους «αι ει; τα; απεικας; του και
πεπαιθησεν του. Διοτι δαν εινε βε-
βαιον να πιστευη δι ο συμπολιτα
νε τιποτε Βεδουνοι δια να παρω-
δει «δεν ητο δυνατόν να κατελθη
ελλογιον ανωνα ως ανεξαρτητος»
τοιο θα ηκοιτο να προσωποποιη-
σει

κός αὐτὸς—εἰς τὰς Δημοκρατίας τα
 Ἄλλ' ἡ Δημοκρατία κ. Γεώργιος
 γέ, δὲν εἶνε πονηρὸς καὶ κομματικ
 λογισμὸς. Εἶνε πιστός. Εἶνε πεπ
 Εἶνε μεγάλη ἡθική. Ἀρχή. Εἶνε δό
 εἶνε: «Διότι δὲν ἦτο δυνατόν να
 θῆς ὡς ανεξαρτητός! Ἀλλοίμονο

Δημοκρασίαν εκείνην τη; οποίας ο
 θ' ἀπετελοῦντο ἀπὸ ἀδυνατοῦν
 κατέλθουν ὡς ἀνεξάρτητοι!

Κατὰ τὸν πίνακα στατιστικῆς ἐπιτηδευματῶν τοῦ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν τὸ σύνολον τῶν ἐπιτηδευματῶν τῆς νήσου μας ἀνέρχεται εἰς 418.